

GRADUATION PROJECTS

RO **Lucrări de licență** HU **Diplomamunkák** SRB **Diplomski radovi**

AUTHOR(S)/TEAM REPRESENTATIVES

***Autor(i)/Reprezentanți echipă ***Szervezők/A csapat képviselői ***Autori/ Predstavnici tima

Dóra Tihanyi

PROJECT TITLE

***Titlul proiectului în Engleză ***A projekt címe ***Naslov datuma ***A projekt leírása a pályázó anyanyelvén ***Opis projekta na maternem jeziku

Life on the ruins -Revitalisation of the Kőkút Pauline Monastery and its surroundings

PROJECT LOCATION

***Lokacija projekta ***Projekt helyszíne ***Lokacija projekta

Hungary, Salföld

PROJECT COMPLETION DATE

***Data finalizării proiectului ***A építkezés befejezésének dátuma ***Datum završetka izgradnje

2023 July

PHOTO CREDITS

***Credite foto ***Fényképek hitelei ***Foto krediti

Dóra Tihanyi

PROJECT DESCRIPTION IN MOTHER TONGUE

A Balaton felvidékes gyerekkorom óta kötődök. Sokat kirándultunk a vidéken, melyek állomása sok esetben valamelyik közeli templomrom volt. Számomra az elmékedés, befelé fordulás, béke helyei. Elkezdett foglalkoztatni, hogyan lehet visszatérni ezekhez az alapokhoz, hogyan tud megjelenni ez az értékrend a mai világban. Ezek közül a pálos romokkal foglalkoztam, amely az egyetlen magyar alapítású szerzetesrend. Úgy gondoltam jó lenne, ha létrejönné egy olyan zárdát, amely ezeket összeköti, és az utat, emlékhelyeket a mértékletes építészeti beavatkozás tudná még fejlebb emelni. Az általam választott Kőkúti pálos kolostorrom évszázadok alatt átkerült az erdők törvényszerűségeinek rendjébe. Falait érték át és újraépítések, mintha az emberi birtoklási vágy nem lenne képes visszafordíthatatlanul átengedni valamit a természetnek. Hol van ebben az ember szerepe? Mivel tesz jót, ha jelen van, vagy ha visszavonul? A helyszín nem kapja meg a megfelelő hangulót, tervemmel ezt szerettem volna megadni. Témám összetett kérdéseket feszeget és evidenciák hiányában személyes útkeresésbe kezdtem. A kolostorrom tekintetében annak két fő terére koncentráltam: templomterre és a kolostorudvarra, amely az elmékedés, befelé fordulás építészeti archetipusa. A templomtér magasan megmaradt falainak és az ég és fák

koronájának találkozása különösen szép, nem kíván más beavatkozást, mint a hangulójának, funkciójának megerősítését. Ezt burkolattal, térbútorokkal és új fa kereszttel adtam meg. A kerengő azonban már nem fellelhető, ennek a térnek a megidézéseként jön létre a pavilon, amelynek a célja a gondolatébresztés. Ahol az ide látogató kap valami olyat, amit magával tud vinni. A pavilon kifejez, a harmóniát megjelenítő kert felé nyitott. Mit jelent a harmónia? Gondozott, ápolott és öntözött világot, vagy emberi beavatkozási mentes, természetes folyamatok által létező közeget? Esetleg a választ a kettő együttesében, vagy éppen a határán érdemes keresgélni? A tisztáson elhelyezkedő építmények folytatásával jött létre a zárdaközpontoknak helyet adó torony, és a kiszolgáló blokk. Az épületek kéz a kézben fejlődtek, nyelvezetük a 3 elem egyensúlyáról is szól. Az építézet ebben az esetben akkor szép, ha nem is észrevehető, ahol az építész egonak nincs helye. Tervemben a nemépítés úgy válik az egyik legerősebb döntéssé, hogy valahol máshol felvállalja azt. Igyekeztem olyan építészeti döntéseket hozni, amelyek által fenntartom a dilemmákat és rábírom a választásokat az ide látogatókra.

I have been connected to the Balaton Highlands since I was a child. We used to go on many trips in the countryside, often stopping at a nearby church. For me they are places of contemplation, introspection and peace. I began to wonder how we could return to these foundations, how this set of values could be reflected in today's world. Among these I was concerned with the Pauline ruins, the only order of monks founded in Hungary. I think it would be good if a pilgrimage route could be created to connect them, and the path, the memorial sites, could be elevated by a moderate architectural intervention. The Pauline monastery I have chosen at Kőkút has been transformed over the centuries into a law of the forest. Its walls have been rebuilt and rebuilt, as if the human desire for possession could not irreversibly cede something to nature. Where is man's role in this? What good does it do to be present or to withdraw? The location is not given the right emphasis, and that is what I wanted to give with my design. My theme raises complex questions and, in the absence of evidence, I embarked on a personal journey. With regard to the monastery ruins, I focused on its two main spaces: the churchyard and the monastery courtyard, an architectural archetype of contemplation and

introversion. The encounter between the high walls of the churchyard and the canopy of sky and trees is particularly beautiful, requiring no intervention other than to reinforce its emphasis and function. I have done this with cladding, square furniture and a new wooden cross. The cloister is no longer there, however, and the pavilion is created as an evocation of this space, with the aim of stimulating thought. Where the visitor is given something to take with them. The pavilion is enclosed to the outside, open to the garden, which is a representation of harmony. What does harmony mean? A world that is cared for, nurtured and irrigated, or a medium that exists by natural processes, free from human interference? Is the answer to be sought in the combination of the two, or on the borderline? A continuation of the structures in the clearing, the tower and the service block have been built to house the pilgrim lodges. The buildings evolved hand in hand, their language also speaking of the balance of the 3 elements. Architecture in this case is beautiful if imperceptible, where the architect's ego has no place. In my design, not building becomes one of the strongest decisions by taking it up some